

Sygnatura akt II Ns 1806/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant sekr. sąd. M. O.

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.

z udziałem W. P., A. P. i D. P.

o stwierdzenie nabycia spadku po K. P. oraz o otwarcie i ogłoszenie testamentu K. P.

postanawia

1. stwierdzić, że spadek po K. P. z domu K. córce S. i M. zmarłej w dniu 2 kwietnia 2012 roku w Ł. ostatnio stale zamieszkałej w Ł. na podstawie testamentu własnoręcznego z dnia 6 lutego 2009 roku, otwartego i ogłoszonego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w dniu 27 marca 2013 roku nabył wnuk A. P. (syn W. J. i A. T.) w całości;
2. umorzyć postępowanie w przedmiocie wniosku A. P. o otwarcie i ogłoszenie testamentu K. P.;
3. przyznać I. H.- kuratorowi uczestnika W. P., którego miejsce pobytu nie jest znane wynagrodzenie w kwocie 60 zł (sześćdziesiąt złotych) i kwotę tę nakazać wypłacić z zaliczki uiszczonej w dniu 6 marca 2015 roku, zaksięgowanej poz. (...) / (...);
4. oddalić wniosek (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. o zasądzenie kosztów postępowania.

Sygn. akt II Ns 1806/14

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., w dniu 3 września 2014 roku złożyła wniosek o stwierdzenie, że spadek po K. P., zmarłej w dniu 2 kwietnia 2012 roku, ostatnio stale zamieszkałej w Ł., nabyli na podstawie ustawy w częściach równych jej synowie W. P. i A. P.. Wniósł nadto o zasądzenie od uczestników na rzecz wnioskodawcy kosztów sądowych według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, iż spadkodawczyni była wdową i pozostawiła dwóch synów – uczestników postępowania – W. P. i A. P.. Uzasadniając swój interes prawny w złożeniu wniosku, wnioskodawca wskazał, że W. P. jest dłużnikiem wnioskodawcy, a jego dług został stwierdzony prawomocnym wyrokiem.

(wniosek k.2-3, odpis KRS k. 11-18)

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2014 roku Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze uczestnika postępowania D. P..

(postanowienie k. 22)

W piśmie z dnia 30 grudnia 2014 roku uczestnik A. P., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniósł o stwierdzenie, że spadek po K. P. nabył w całości on na podstawie testamentu własnoręcznego z dnia 6 lutego 2009 roku. Wniósł też o otwarcie i ogłoszenie testamentu własnoręcznego spadkodawczyni z dnia 6 lutego 2009 roku. W uzasadnieniu wyjaśnił, że K. P. pozostawiła dwóch synów: W. P. i D. P.. Sporządziła testament własnoręczny, w którym do całego spadku powołała wnuka A. P.. Spadkobierca nie odrzucił spadku, nie zrzekł się dziedziczenia, nie został uznany za niegodnego dziedziczenia.

(pismo k. 33-35, pełnomocnictwo k. 36)

Postanowieniem z dnia 26 stycznia 2015 roku Sąd w niniejszej sprawie, na wniosek uczestnika A. P., ustanowił dla uczestnika postępowania W. P., którego miejsce pobytu nie jest znane, kuratora w osobie I. H. – pracownika Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.

(wniosek k. 34, postanowienie k. 43)

W piśmie z dnia 24 marca 2015 roku kurator I. H. wyjaśniła, że podjęła czynności zmierzające do ustalenia miejsca zamieszkania W. P., jednak bezskutecznie. Wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po K. P. pozostawiła do uznania Sądu, oraz wniosła o przyznanie wynagrodzenia.

(pismo k. 51)

Na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2015 roku pełnomocnik uczestnika A. P. cofnął wniosek o dokonanie otwarcia i ogłoszenia testamentu, wobec tego, że przedmiotowy testament został już otwarty i ogłoszony.

(protokół rozprawy k. 66)

Przy piśmie z dnia 14 maja 2015 roku swój udział w sprawie zgłosił pełnomocnik uczestnika D. P. w osobie adwokata.

(pismo k. 74, pełnomocnictwo k. 75)

Na rozprawie w dniu 29 października 2015 roku pełnomocnik uczestnika D. P. przyłączył się do stanowiska pełnomocnika uczestnika A. P.. Pełnomocnik A. P. wyjaśnił, że przedmioty, o których mowa w testamencie wyczerpują cały spadek.

(pismo k. 74, pełnomocnictwo k. 75)

Do zamknięcia rozprawy stanowiska wnioskodawcy i uczestników nie uległy zmianie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

K. P. z domu K. zmarła w dniu 2 kwietnia 2012 roku w Ł., gdzie ostatnio stale zamieszkiwała. Zmarła jako wdowa. Pozostawiła dwóch synów: W. P. i D. P. (uczestników postępowania). Innych dzieci własnych ani przysposobionych spadkodawczyni nie miała. K. P. sporządziła testament własnoręczny w dniu 6 lutego 2009 roku, w którym do całego spadku powołała wnuka A. P.. Innych testamentów nie sporządzała. Nikt z uprawnionych nie zrzekał się dziedziczenia po spadkodawczyni, nie został uznany za niegodnego dziedziczenia po niej, nie składał oświadczenia w przedmiocie przyjęcia, bądź odrzucenia spadku po K. P.. A. P. dowiedział się o zgonie K. P. w dniu jej śmierci. W skład spadku wchodzi własnościowe prawo do lokalu przy ul. (...) w Ł..

(odpis skrócony aktu zgonu K. P.- k. 4, zapewnienie spadkowe A. P.- k. 66-67, testament – w załączonych aktach testamentowych II Ns 1667/12, odpis skrócony aktu urodzenia A. P. – k. 6 załączonych akt II Ns 1667/12)

W dniu 27 marca 2013 roku w sprawie o sygn. akt II Ns 1667/12 Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi postanowił dokonać otwarcia i ogłoszenia testamentu własnoręcznego K. P. z dnia 6 lutego 2009 roku.

(postanowienie k. 17 załączonych akt II Ns 1667/12)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. jest wierzycielem W. P.. Wierzytelność została stwierdzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 1 września 2003 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt II K 135/03, zaopatrzonym w klauzulę wykonalności na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. postanowieniem Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 18 stycznia 2008 roku, w sprawie o sygn. akt II Ko 740/07.

(odpis wyroku k. 5-5v, odpis postanowienia k. 6-6v)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 926§1 kc powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. Jedną z form testamentu jest testament własnoręczny (art. 949 kc). W razie sporządzenia przez spadkodawcę testamentu, w którym rozrządzi on całym majątkiem, zaś spadkobierca wskazany w testamencie przyjmie spadek (wskutek złożenia stosownego oświadczenia albo wskutek upływu terminu na złożenie takiego oświadczenia), w rachubę wchodzi dziedziczenie na podstawie testamentu (art. 926§2 kc).

Sąd spadku bada z urzędu, kto jest spadkobiercą. W szczególności bada, czy spadkodawca pozostawił testament, oraz wzywa do złożenia testamentu osobę, co do której będzie uprawdopodobnione, że testament u niej się znajduje. Jeżeli testament zostanie złożony, sąd dokona jego otwarcia i ogłoszenia. (art. 670§1 kc).

Zgodnie z art. 959 kc, spadkodawca może powołać do całości lub części spadku jedną lub kilka osób.

Zgodnie z art. 961 kc, jeżeli spadkodawca przeznaczył oznaczonej osobie w testamencie poszczególne przedmioty majątkowe, które wyczerpują prawie cały spadek, osobę tę poczytuje się w razie wątpliwości nie za zapisobiercę, lecz za spadkobiercę powołanego do całego spadku.

W sprawie niniejszej A. P. przedłożył testament własnoręczny spadkodawczyni z dnia 6 lutego 2009 roku, w którym został powołany do całości spadku. Niesporne było, że mieszkanie własnościowe, o którym mowa w testamencie wyczerpuje cały spadek. Wnioskodawca i pozostali uczestnicy postępowania nie kwestionowali tego testamentu.

Zgodnie z art. 1015 § 1 kc oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania.

Brak oświadczenia spadkobiercy w powyższym terminie jest jednoznaczny z prostym przyjęciem spadku.

Uwzględniając powyższe, Sąd stwierdził, że w myśl art. 1015 § 2 kc, uczestnik A. P. przyjął spadek wprost na podstawie testamentu i stwierdził nabycie spadku w całości na jego rzecz na podstawie testamentu sporządzonego w dniu 6 lutego 2009 roku.

Powyższy testament został otwarty i ogłoszony w dniu 27 marca 2013 roku w sprawie o sygn. akt II Ns 1667/12, zaś w niniejszej sprawie A. P. cofnął wniosek o jego otwarcie i ogłoszenie. Mając to uwadze, oraz wobec skutecznego cofnięcia wniosku A. P., Sąd postanowił jak w pkt 2 sentencji na podstawie art. 355 § 1 KPC w związku z art. 13 § 2 KPC.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 3) ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych / Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm./ wydatki obejmują w szczególności wynagrodzenie i zwrot kosztów poniesionych przez kuratorów ustanowionych w danej sprawie. Wobec powyższego Sąd przyznał kuratorowi uczestnika W. P. wynagrodzenie w oparciu o treść § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013r. poz. 1476) oraz na podstawie § 9 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r. poz. 461) nakazując wypłatę tego wynagrodzenia z zaliczki uiszczonej przez A. P.. /pkt 3 postanowienia/

Zgodnie z art. 108 kpc w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie sądowe sąd ma obowiązek orzec o tym, kto ponosi koszty postępowania. Na koszty postępowania podlegające rozliczeniu w orzeczeniu kończącym postępowanie składają się w szczególności: opłaty sądowe, opłaty kancelaryjne, wydatki (np. na wynagrodzenie biegłych sądowych), opłaty za czynności adwokatów lub radców prawnych. Zasady ponoszenia kosztów postępowania w procesie różnią się od zasad ponoszenia kosztów postępowania w postępowaniu nieprocesowym. W postępowaniu nieprocesowym, co do zasady, każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie (art. 520 § 1 kpc). Wyjątek od tej zasady stanowi jedynie sytuacja, w której uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może wówczas stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości; to samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników (art. 520 § 2 kpc). Jeżeli zaś interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika, przy czym regułę tę stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępował niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie (art. 520 § 3 kpc).

W rozpoznawanej sprawie nie zachodzą przesłanki uzasadniające odejście od zasady ustanowionej w art. 520 § 1 kpc.

Włożenie obowiązku zwrotu kosztów na jednego uczestnika postępowania nieprocesowego winno mieć miejsce wtedy, kiedy odpowiada to względom słuszności i spełnione zostają przesłanki przewidziane w art. 520 § 2 in fine k.p.c. Czynności dokonane przez wnioskodawcę w niniejszej sprawie podjęte zostały przede wszystkim w jego interesie. Brak podstaw do zasądzenia co do zasady kosztów postępowania uczestników na rzecz wnioskodawcy zachodzi także dlatego, że interesy uczestników postępowania nie były sprzeczne. Jedyne odstępstwo od zasady, iż każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie dotyczyć mogło wydatków sądowych związanych z ogłoszeniami prasowymi, do których jednak nie musiało dojść w niniejszej sprawie.

Zgodnie zaś z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 09 grudnia 1999 r. III CKN 497/98 „Uznanie przez sąd w postępowaniu nieprocesowym, że wniosek uczestnika o zasądzenie kosztów postępowania nie uzasadnia odstąpienia od reguły określonej w art. 520 § 1 k.p.c., powoduje oddalenie tego wniosku.”

Dlatego też, z powyższych względów orzeczono, jak w pkt 4 sentencji.